

Ett ömt afsked, helgadt
åt en vörtnadsvärd man,
kofferdi-kapitenen herr
Jac...

1700-1829 81 Cbza 8:o 1804 Flachseen

National Library
of Sweden

Ett ömt Afsked,

helgadt

åt

en vörtnadsvärd Man,

*Kofferdi-Kapitene*n

HERR JACOB FLACHSÉEN,

af

Dess församlade sörjande Slägtingar och Vänner,

på

Dess begrafningsdag den 27. Junii 1804,

genom en af dem,

C. ELL.

STOCKHOLM, 1804.
Tryckt hos C. F. MARQUARD.

Enligt önskan

af

en värdshusvärd Man,

Koffert-Kapitänen

HERR JACOB FLACHSÉN.

af

Den förseende sällsamt sällskapet och Vännen,

af

Den begravningsordningen den 27. Juni 1804.

Genom en af dem,

G. ELLA

1700-329 91 Cöns N:o 1804 Flachsén

STOCKHOLM 1804.
Tryckt hos C. F. MÅRQVAST.

*Lifvet är en stor möda, och en stor förtjenst,
att hafva väl och länge uthärdat densamma.*

THORILD.

Uti den högre rymd, der Du Ditt säte har,
Du vördnadsvärde Man, hvars grift i dag är sluten,
tag denna offergård, som hjertat åt Dig spar,
vid minnet af en tid, i lugn och ro försluten.
Vår saknad helgas Dig. — Dig skänkes denna tår,
Du, som så hastigt -- Ack!-- ifrån vår krets försvunnit;
och denna öma suck, som ifrån hjertat går,
må den ett vitne bli, att Du vår kärlek vunnit.

Med dygder och med vett har Du förtjenat den. —
Din dygd var alfvarsam, och rena Dina seder;
och hjertat ömt och godt — som Man, och Far och Vän,
Du rest en ärestod, som sanning dig bereder.

Uti

Uti Ditt hus Du glad och alltid lycklig var.
Bekymren flydde der den boning, som Du stiftat —
Och vänner samlades der kring en äldrig Far,
hvars ålderdom ännu ej flydda dar förgiftat.

Men — glädjen snart försvann, och döden vinkade,
då Du med lugn och frid var straxt till resan färdig;
och i Din sista stund Din slägt välsignade. —
Så dör den dygdige — så blir han minnet värdig.

Ja — evigt sälle Far — bland oss Du aldrig dör!
Ditt öma nit för oss skall i vårt minne gömmas.
Njut då i glädjens land den rätt som dig tillhör,
att ibland jordens folk än älskas och berömmas.

Från denna ljusa höjd, der Du Din fristad har.
Ack! värdes än på oss med vänligt öga blicka,
på oss, som minnas ömt, hur glad Du fordom var,
och nu, med qualda bröst, vår sista hälsning skicka.

Med blygder och med vett har Du följt den —
Till död var älskamm, och renn Din eders;
och hjertligt ömt och rodt — som klar och Fr och Vär
Du rest en stierod, som sanning dig berodet.